

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/969/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114214407
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114214407.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v právnej veci navrhovateľa G. A., štátneho občana Q. republiky, bytom Q. XX proti odporcovi: Y. práce, sociálnych vecí a rodiny K., so sídlom K., M.R.V. XX, D. XX XXX XXX o zaplatenie XXX.XXX eur, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku H. súdu K. č.k. 17C/137/2014-58 zo dňa 01. októbra 2015, v senáte jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa na začatie konania a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplatenia odškodnenia XXX.XXX eur za to, že dňa 20.06.2014 mu bola doručená výzva na účely § 10 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, čím sa mu odporca formou hrubého písma v poučení mal vyhrážať, že ak nenastúpi do nimi uvedenej práce, tak mu bude znížená dávka v hmotnej núdzi o XX,XX eur. Rozhodnutím úradu zo dňa 17.12.2013 mu bola priznaná dávka v hmotnej núdzi v sume XXX,XX eur. Má za to, že úrad mu chce zobrať o X,XX eura viac, ako mu má poskytovať v rámci hmotných dávok podľa § 23 zákona o pomoci v hmotnej núdzi. Po výzve súdu na doplnenie podania bolo dňa 21.10.2014 súdu doručené písomné podanie navrhovateľa, v ktorom okrem iného uviedol, že žiada navyše do petitu doplniť, že žalobcovi bude vyplatená nemajetková ujma XXX.XXX eur aj preto, že na vlastné náklady cestoval do úradu vrátiť všetky šeky na vyplácanie dávky v hmotnej núdzi, na ktoré už nemal nárok po vydaní rozhodnutia o odňatí z 01.09.2014 v sume 55,80 eura, čo ho šokovalo ako štát nakladá s jeho daňami. Súd vykonal vo veci dokazovanie, z ktorého zistil, že rozhodnutím odporcu zo dňa 16.02.2012 bol navrhovateľ zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Rozhodnutím odporcu zo dňa 17.12.2013 bola navrhovateľovi na základe zákona č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi priznaná preddavkovo dávka a príspevky v sume XXX,XX eur mesačne od 01.12.2013. Tieto pozostávali z dávky pre jednotlivca v sume XX,XX eur, z príspevku na zdravotnú starostlivosť v sume X eur a z príspevku na bývanie v sume XX,XX eur. Výzvou zo dňa 16.06.2014 odporca vyzval navrhovateľa, aby sa dňa 26.06.2014 dostavil k odporcovi na aktivačné centrum a na priloženom predpísanom tlačive vyznačil, či ponúkanú prácu prijíma alebo ju odmieta. Zároveň ho upozornil, že ak ponuku práce odmietne alebo na výkon akceptovanej práce nenastúpi, dávka pomoci v hmotnej núdzi sa zníži o sumu XX,XX eur. Rozhodnutím odporcu zo dňa 09.07.2014 bola navrhovateľovi znížená pomoc v hmotnej núdzi na sumu XXX,XX eur mesačne od 01.06.2014. Odporca v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že v mesiaci jún 2014 prehodnotil u navrhovateľa trvanie nároku na príspevok na bývanie. Rozhodnutím odporcu zo dňa 25.07.2014 bola navrhovateľovi znížená pomoc v hmotnej núdzi na sumu XX,XX eur od 01.07.2014, pretože navrhovateľ dňa 26.06.2014 neprijal ponuku vykonávania pracovných činností v rozsahu 32

hodín pre obec Selec na obdobie od 01.07.2014 do 31.12.2014. Dávka bola znížená o sumu XX,XX eur. Toto rozhodnutie bolo rozhodnutím Y. potvrdené ako súladné so zákonom o pomoci v hmotnej núdzi, a to na základe odvolania, ktoré proti rozhodnutiu odporcu podal navrhovateľ. Rozhodnutím odporcu zo dňa 29.09.2014 bola navrhovateľovi odňatá pomoc v hmotnej núdzi v sume XX,XX eur mesačne od XX.XX.XXXX, pretože navrhovateľ v dôsledku svojho príjmu prestal spĺňať zákonné podmienky na pomoc v hmotnej núdzi. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 488 a § 489 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že súd rozhoduje v občianskom súdnom konaní okrem iného aj o splnení povinnosti odporcu, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva. Pre takéto rozhodnutie súdu musí byť v konaní preukázané, že existuje právna povinnosť odporcu v čase rozhodnutia súdu. Takýto záväzok vyplýva podľa citovaného § 489 Občianskeho zákonníka buď z právneho úkonu, napríklad zo zmluvy, ďalej zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo iných skutočností uvedených v zákone. V prípade, že sa nejedná o takto vzniknutý záväzok, nie je možné domáhať sa práva na plnenie, a teda nie je možné rozhodnúť o splnení povinnosti odporcu. Vzhľadom k tomu, že v konaní nebola preukázaná povinnosť odporcu na zaplatenie žalovanej sumy navrhovateľovi, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Na základe vykonaného dokazovania nemá súd za preukázanú povinnosť odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu škody, resp. nemajetkovej ujmy v sume XXX.XXX eur. Povinnosť odporcu na zaplatenie žalovanej sumy navrhovateľovi nevyplýva zo zákona, z právneho vzťahu, z porušenia práva alebo iných skutočností uvedených v zákone. Podaný návrh navrhovateľa nemá žiadny právny základ. Odporca ako orgán verejnej moci voči navrhovateľovi uplatňoval zákonným spôsobom svoju právomoc. Súd v konaní nemal za preukázaný žiadny nesprávny úradný postup alebo to, že by odporca vo vzťahu k navrhovateľovi vydal nezákonné rozhodnutie. Ak by tomu tak aj bolo, mohol by si navrhovateľ uplatňovať svoje práva zo zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci iba voči Slovenskej republike /nie proti odporcovi/ a na súde iba za dodržania zákonného postupu, ktorý je ustanovený v zákone č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Záverom súd považoval za potrebné uviesť, že Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze PL.ÚS 8/2014 zo dňa 27.05.2015 rozhodol, že návrh skupiny 30 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vyslovenie nesúladu § 10 ods.3 až 11 zákona č. 417/2013 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi s dotknutými článkami Ústavy Slovenskej republiky, zamietol. Preto možno navyše konštatovať aj to, že zákon, ktorý odporca aplikoval v správnom konaní, ktorého účastníkom bol navrhovateľ, je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, pričom súd v občianskom súdnom konaní podľa tretej časti Občianskeho súdneho poriadku, nemá právomoc rozhodovať o správnosti rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pritom navrhovateľ odôvodňoval právo na nemajetkovú ujmu tým, že došlo k nezákonnému konaniu proti jeho osobe, k zastrašovaniu znížením dávky a vohnaniu do väčšej núdze, k porušovaniu princípu dávky, že na vlastné náklady cestoval do úradu odporcu vrátiť všetky šeky na vyplácanie dávky, na ktorú už nemal nárok. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., pretože odporca bol v konaní plne úspešný. Vzhľadom k tomu, že odporca si v konaní právo na náhradu trov konania neuplatnil a z obsahu spisu mu žiadne trovy konania ani nevyplývajú, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ. Podľa neho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Prvostupňový súd sa dôsledne jeho návrhu nevenoval. Nikde v odôvodnení napadnutého rozsudku sa neuvádza, či je zastrašovanie odporcu trestným činom. Nikde sa neuvádza, či nižšia právna norma - Zákonník práce môže neplatiť pri odpracovaní sociálnej dávky v podobe aktivačných prác. Súd nepostrehol, že nový výmer po zmene zákona, nové podmienky poberania dávok v hmotnej núdzi, mu boli zaslané zo strany odporcu až po jeho zastrašovaní a vyhrázaní sa. To je dôvod na to, aby sa mu odporca aspoň ospravedlnil ale navrhovateľ od odporcu žiada nemajetkovú ujmu XXX.XXX,- eur. Súd si ani na pojednávanie nezadovážil doklady pre výpočet nemajetkovej ujmy, ktoré od súdu žiadal podaním zo dňa 24.07.2015, na čo má navrhovateľ zákonné právo. To vedie navrhovateľa k presvedčeniu, že s jeho sporom je manipulované v jeho neprospech a hľadajú sa cestičky, ako nerozhodnúť zákonne v jeho prospech.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam navrhovateľa dodáva nasledovné:

Z obsahu návrhu navrhovateľky na začatie konania v predmetnej právnej veci vyplýva, že navrhovateľ sa od odporcu domáha zaplataenia odškodnenia XXX.XXX eur za nemajetkovú ujmu, ktorá mu mala byť spôsobená tým, že dňa 20.06.2014 bola navrhovateľovi doručená výzva odporcu na účely § 10 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, čím sa mu odporca formou hrubého písma v poučení mal vyhrážať, že ak nenastúpi do nimi uvedenej práce, tak mu bude znížená dávka v hmotnej núdzi o XX,XX eur a tiež tým, že navrhovateľ na vlastné náklady cestoval do úradu odporcu vrátiť všetky šeky na vyplácanie dávky v hmotnej núdzi, na ktoré už nemal nárok po vydaní rozhodnutia o odňatí z 01.09.2014 v sume XX,XX eura, čo ho šokovalo ako štát nakladá s jeho daňami.

V zmysle § 80 písm. b) O.s.p. môže navrhovateľ návrhom na začatie konania uplatniť okrem iného aj to, aby sa rozhodlo o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva.

Navrhovateľ sa svojim podaným návrhom na začatie konania teda domáha, aby bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť mu peňažné plnenie v zmysle § 80 písm. b) O.s.p.. Aby súd odporcovi podľa návrhu navrhovateľa povinnosť na takéto peňažné plnenie uložil, musí odporcovi takáto povinnosť vyplývať zo zákona, z právneho vzťahu medzi ním a navrhovateľom alebo z porušenia práva. Toto však v konaní nebolo preukázané. Ako správne uviedol súd prvého stupňa, odporca ako orgán verejnej moci voči navrhovateľovi uplatňoval zákonným spôsobom svoju právomoc a v konaní nebol preukázaný žiadny nesprávny úradný postup ani to, že by odporca vo vzťahu k navrhovateľovi vydal nezákonné rozhodnutie. Ak by tomu tak aj bolo, mohol by si navrhovateľ uplatňovať svoje práva zo zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci iba voči Slovenskej republike /nie proti odporcovi/, keď len štát je ustanovený v zákone č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ako subjekt zodpovedný za škodu /vrátane nemajetkovej ujmy/, ktorá bola osobe spôsobená orgánmi verejnej moci /tu odporcom/ pri výkone verejnej moci.

Keďže v konaní nebolo zistené, že by odporcovi povinnosť na plnenie požadované navrhovateľom, vyplývala zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva, súd prvého stupňa návrh navrhovateľa správne zamietol ako nedôvodný.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.. Odporcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tento si ju neuplatnil.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa /§ 419 CSP/ v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy /§ 427 ods. 1 CSP/.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom /§ 429 ods. 1 CSP/.

Podľa § 428 CSP sa v dovolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/.